

Сергій Лоскот

**ЖАРИНКА,
що стала
зорею**

**Намалювала
Анастасія Шигаєва**

Жила собі на світі маленька жаринка. Не десь там якось жила, а в пічці маленького будиночка однієї великої-превеликої родини.

Усе було чудово в цій сім'ї. Діти росли, батьки працювали, бабусі з дідусями мешкали неподалік і дуже дружили зі своїми онучатами.

І всі ходили одне до одного в гості й разом святкували всі-превсі дні народження.

І ось одного разу напередодні
Різдва, коли все на цілому світі
було вкрито в білий пухкий
килим снігу...

Коли мама в гарному фартушку
готувала на кухні кутю та всілякі
смаколики...

Коли колядники протоптували
вечірні стежки до теплих осель...

Стара піч у маленькому будинку
знічев'я сказала вогню:

— Це я грію дім. Тому тут тепло.

— Отакої! — буркнуло полум'я
в печі. — Це я його грію, тому наші
господарі й не мерзнуть.

Жаринка ж була маленькою
і не хотіла втручатися в розмови
дорослих. Лише стиха прошепотіла:

— Зате я можу бути зірочкою...

— Бггг! — розсміялася піч. —
Ти лише з вогню вмієш вистрибувати.
І тебе обов'язково хтось має
загасити — спокою ради.

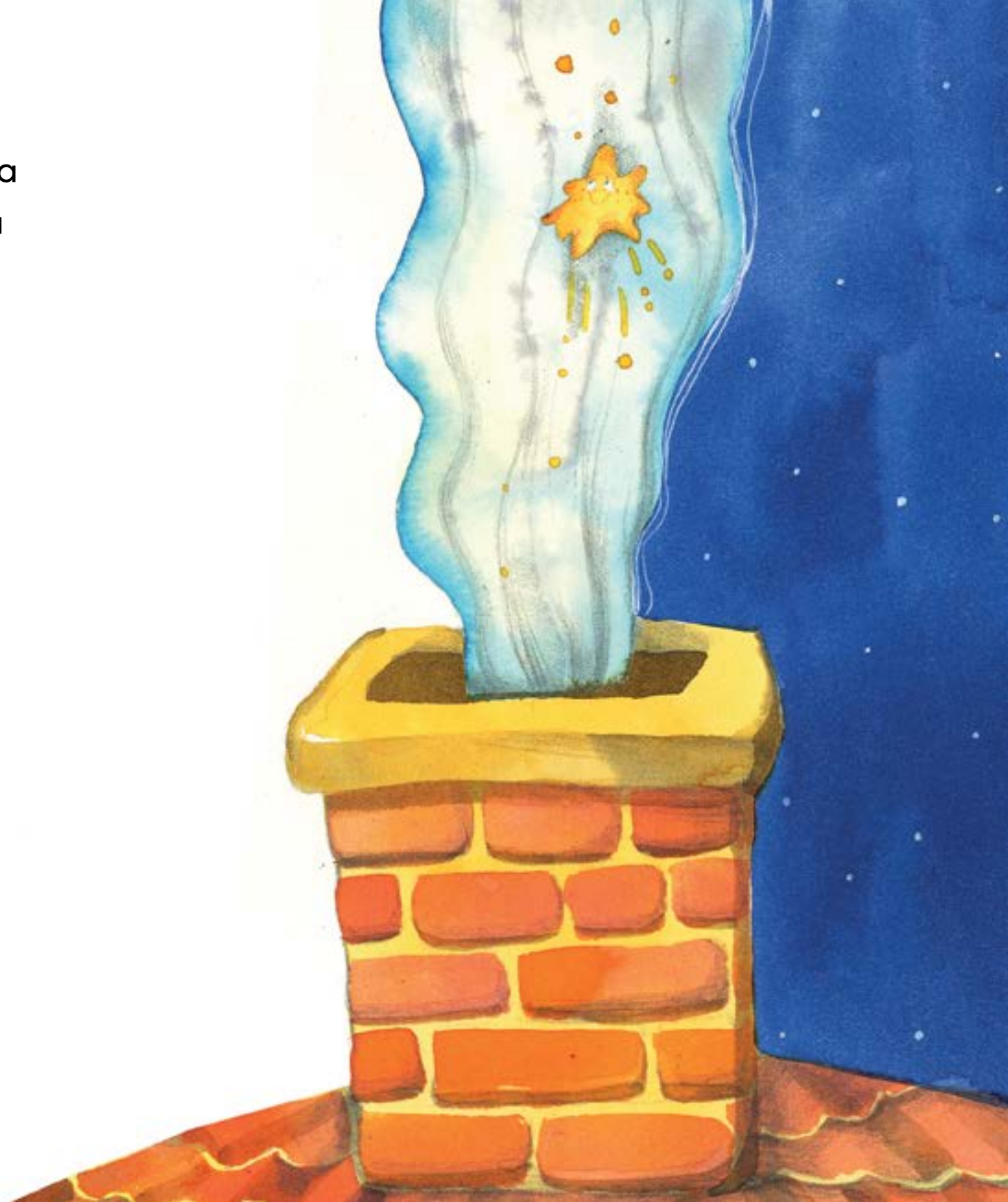
— О-хо-хо! — розреготався
вогонь. — Піччина правда —
від тебе самі неприємності.
А без мене ти взагалі жити
не зможеш.

І ось тоді всі жаринки й вуглики
розгнівалися.

— Це ти, вогню, без нас
не житимеш! — гукнули обурено.

І це була їхня правда. Тільки маленька жаринка нічого не відповіла вогню. І навіть не розгнівалася. Вона просто глибоко вдихнула й полетіла до неба. Вище й вище!

Жаринка вже не просто жевріла.
Вона сягла дедалі яскравіше
та променистіше. І коли злетіла
так високо, що майже загубилася
в темних небесах, її помітили діти.

— Дивіться! Дивіться! Зірка летить! —
у захваті закричали вони.

А дорослі, які нечасто дивляться
вгору, сказали:

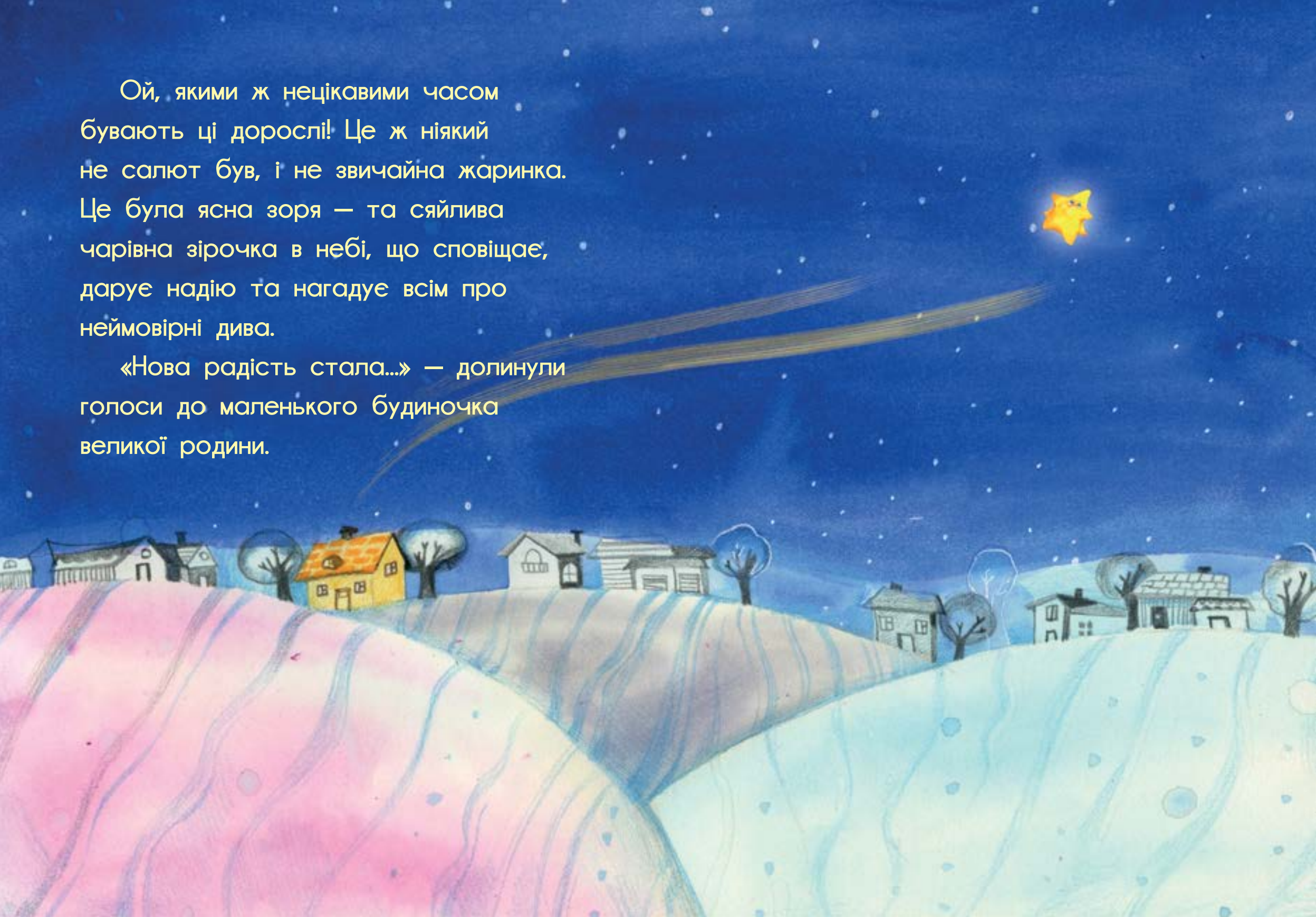
— Зірки можуть тільки падати.
Це хтось запускає салют.

Ой, якими ж нецікавими часом
бувають ці дорослі! Це ж ніякий
не салют був, і не звичайна жаринка.
Це була ясна зоря — та сяйлива
чарівна зірочка в небі, що сповіщає,
дарує надію та нагадує всім про
неймовірні дива.

«Нова радість стала...» — долинули
голоси до маленького будиночка
великої родини.

Коли всі поснули, піч
із вогнем довго сперечалися.

— Мабуть, усередині
кожної жарини чи вуглика
приховане променисте
світло, — замислено
зітхав вогонь...

Літературно-художнє видання
Сергій Лоскот
ЖАРИНКА, ЩО СТАЛА ЗОРЕЮ
Для дошкільного та молодшого шкільного віку

R990005У. Підписано до друку 15.10.2019.
Формат 84x108/16. Папір крейдований.
Гарнітура Ubuntu. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 0,00.

Ілюстрації *Анастасії Шигаєвої*
Керівниця видавничих проєктів
«ВагаВookа» *Тетяна Стус*
Провідна редакторка видавничих проєктів
«ВагаВookа» *Юлія Підмогильна*
Макет, верстка *Анни Соцької*
Технічне редагування *Олени Румянцевої*

ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кибальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.

З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145;
e-mail: office@ranok.com.ua
Тел./факс: (057) 719-58-67.

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-5777-1

© Лоскот С., текст, 2020
© Шигаєва А., іл., 2020
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2020

